

קורבנותיו עד לדרום האחרונה.
ב־1963 היה בן 58 וחבר המועצה העליונה,
ממשלת הפשע של המאפייה. הוא נהג, אז,
לדרוש לעצמו "איוורים פתוחים" — כאלה
בהם לא פעלה, עדיין, זרוע כלשהי של
התמנון.
כמו דרום־מערב ארצות־הברית וקאנדה,
למשל.
איש לא יודע אם בשנה זו, לפני הקמתו
של הבנק בג'נבה, לא דרש לעצמו משהו גם
"שטח פתוח אחר, בו החלו אנשי המאפייה
להתעניין, הודות לשותפיהם הכלכליים,
היהודיים:
שטח ושמו מדינת ישראל.

★ ★ ★

הזוהר רצוצה את חבריו

על כל פנים ידועה קריאתו הנואשת
של מאנאדינו, חבר אחר בממשלת
הפשע, כשראה את פועלו של בונאנו:
"הוא תוקע דגלים בכל רחבי
עולם!" זעם.

בונאנו עשה הרבה יותר מזה. הוא ניסה
גם לדאוג שיהיו איוורים בהם אפשר יהיה
לתקוע דגלים כאלה. יום אחד "חתם על
חוות" עבור שלושה מחבריו למועצה ה־
עליונה. או בלשון של בני־אדם שאינם
נגננסים: ציוה לרצוח בשכר את מאנא־
דינו, לוציה וגאמבינו — חבריו למועצה.
החוזה נמסר לג'ו מאגליוצ'י, רוצח שליר
ושמן, בעל לחקידם גבוה. הוא היה חולני,
העדיף להעביר את החוזה לרוצח צעיר
ושאפתן יותר: ג'ו קולומבו מניו־יורק.
קולומבו היה רוצח — אבל גם מלשין.
הוא הלשין לא למישרה, אלא לממשלת
המאפייה. זו התכנסה, ומאגליוצ'י נצטווה
להופיע למישפט.
הרוצח החולני התמוטט, הודה בכל, גורש

בכעם הראשונה — הסיפור הזוועתי והמלא שר ארגון הכשע הבינלאומי

הוא מנהל חברה להריסת בתים ישנים. מן
הצד, הוא מקבל 13 אלף לירות רק
מכנופייתו בלאס־וגאס — עיר־ההימורים בה
מותר לכל זרועות המאפייה להתחרות ביניהן
באין מפריע.
הכנופייה של בויארדו — הידוע לשימצה
בשל פראותו הקיצונית — פשוט גובה את
"העודף" מהכנסות הקאזינו. היא אוספת,
פעם ביום, את האחוזים שלה עבור הבוס
הישיש בניו־ג'רסי.
כך עושות בלאס־וגאס — ובכל מקום
אחר בו יש הימורים, באמריקה — יתר זרור
עות התמנון השחור.

אגב: במה שנוגע ללאס־וגאס, העריך ראש
התעודה ללוחמה בפשעים שליד נשיאות אר־
צות־הברית, שבעיר זו בלבד מרוויחה ה־
מאפייה, מדי שנה לא פחות מ־21.5—24.5 מיליארד
ליארד לירות ישראליות.
למען רוחמים שכאלה כדאי לעשות את
הכל, לחסל, לענות, לסחוט, הסביר פעם,
בפשטות, אחד מחברי־המאפייה.

★ ★ ★

מישפחת־המיפצות

בממלכת הפשע שלטת, ברגע זה,
מועצה המורכבת משמונה חברים.
ויטו ג'נבוזה, "בעל המשפחה של ניו־יורק
וניו־ג'רסי" — היושב כרגע בבית־הסוהר
הפדרלי בליבונורט; קארלו גאמבינו "ממש"
פחת ניו־יורק; סטיב מאנאדינו מ"משפחת
בופאלו"; ג'ו קולומבו מניו־יורק; ג'ו סרילי
מ"משפחת דטרויט", עיר המכונניות; מומו
סאלבאטורה וסאם ג'יאנקונה משיקאגו; ו־
אנג'לו ברונו מפילאדלפיה.

ומעל לכולם — ג'ו בונאנו המחריה,
יורשו של אל קאפונה.
כל משפחה חולשת על שטח מוגדר, פחות
או יותר, ועושה בו ככל העולה על רוחה:
גובה "מס", רוצחת אנשים תמורת שכר,
משחזת מושלים, שופטים, סוהרים, שוטרים,
וחברי בית־ג'יבחרים מוקמים.

הגנרלים של רשת־הרצח אינם נראים
מפחדים במיוחד. רובם — גברים מעל לגיל
60. מאנאדינו הוא ישיש פספסן בן 75;
וברונו, שמנמן וגמון, בן ה־57, אינו חדל
לדבר על מכאובי־גופו.
הצעיר הוא קולומבו, הוא בן 43 ונראה
תמים ובלי־תמיוק.

★ ★ ★

ארגון־מיתים דיקטטרי

לא בחינם הגיע בונאנו לתפקידו
הרם.
כפי שניכר מקיומה של המשרפה הפרטית
שבבית בויארדו, מהנה בעייתם העיקרית של
הרוצחים — כיצד להיפטר מן הגחיות.
בונאנו המציא פסגט גאוני. קודם כל, רכש
חברת־קברנים רשמית ביותר, אחר־כך בנה
בגירות השייכות לחברים־מסוגנים של
המאפייה ארגון־מיתים דיקטטריים.
למעלה, שכב ברימין "חוקי", בהידור
רב, למטה, הוכנסה גופתו של נירצח לתא
סודי, שהשתרע לכל אורך גופו של הארון.
הקברנים שנשאו את הארון היו גברתנים,
חבריה־המאפייה, כמובן.
משפחתיהם השכולות של הנעדרים, שליוו
את ארגון־מיתיהם בהלווייה, התפלאו,
אולי, שבריונים כאלה אינם מוצאים לעצמם
פרנסה טובה מזו. אך איש לא חשד בסיבה
האמיתית.
אלא שלא בעיני־קבורה בלבד הוכיח בונאנו
אנו את כוחו. גם בתהליכים שהביאו את

הצרה היא לא שקושרים קשר עם
המאפייה. הצרה היא שכל המסתייע
בממשלת הפשע — סופו ליהפך לנתן של
ממלכת־הצללים — או לגווייה.
אף כי המאפייה אינה רק רשת של אירגון־
נירפסע. אם כי יש בה, כמובן, גם רשת כזו,
חולשת המאפייה על הרבה מאוד עסקים רשמיים
ומכובדים: מכבסות, בתי־הימורים, מו־
עונגיליה, סוכנויות להשכרה ולמכר מכר
ניות, משרדי־נסיעות, ואפילו בנקים.
כל העסקים הללו משלמים מס־עובד לממ־
לכת הפשע — ומי שאינו משתף פעולה —
דינו חיסול גופני.

או לפחות — שבירת־עצמות.
כן גם דינו של כל מתחרה רציני של
רשתות־העסקים שבחסות ממלכת המאפייה.
כי הפרשנים של ממלכת־הפשע הענקית
שומרים על אלה המשמשים להם תרגולות
המטילות ביצירה.
בקצב של לא פחות מ־200 מיליארד דולאר
— 700 מיליארד לירות ישראליות, יותר מפי
100 מתקציבה של מדינת ישראל.

★ ★ ★

משריפה פרטית בתחלוא

והי מכוונה משוכללת ביותר, הפך
על לפי כל כלי המשטרות החשאיות
של דיקטטורה רודנית.
בראש המאפייה האמריקאית פועלת מועצת
פושעים, הממשלה, או המועצה, כפי שהיא
מתכנה.
ראש הממשלה של שילטון הפשע האמרי־
קאי הוא, כרגע, זיוף ("בננות") בונאנו.
יש לו אימפריה בעלת משרפה פרטית
בהחלט, והמוכרת היטב לשילטונות הסוכנות
הפדרליות לחקירות (אפ.בי.אי.). היא נימ־
צאת בחוליותו של רוג'ירו בויארדו הישיש,
לד ליבונגסטון שבמדינת ניו־ג'רסי.
בתוך הבית פועל כיבשן־ענק. "תנור ל־
חיסול פסולת" טען רוג'ירו. אך המשטרה
יודעת — מפי מלשיניה — שלפחות שלושה
אנשי־כנופיה מרדנים הושלכו לכיבשן, בעודם
חיים.

רוג'ירו בויארדו הוא מנהיג כנופייה זעיר
באופן יחסי: הוא חולש, בסך־הכל, על
קבוצה — או "משפחה", כפי שקוראים לזה
במאפייה — המונה כ־600 חברים בלבד.
משפחה זו, המכונה משפחת העניין שלנו
של ויטו ג'נבוזה, חולשת על כל ניו־ג'רסי.
בויארדו, כפוף־כתפיים ובן 76, מכחיש:
"סתם עושים לי צרות. מגדפים אותי.
אומרים: 'העניין שלנו', הוא מיילל.
ותווד לחוליותו בעלת המשרפה הפרטית
— בה נתכנסו, בנובמבר 1957, ראשי ה־
מאפייה למועצת־מלחמה שנתגלתה על־ידי
המישטרה, אשר שמה להם מארב.
התוצאה: כולם בלי יוצא מן הכלל
שוחררו בערבות. שוב מישפט לא הוגש
נגדם.

למאפייה יש עוד שיטות להיפטר מקור־
בנותיה: ליד לייקבור, גם כן במדינת ניו־
ג'רסי, גילתה המישרה, במארס 1967, חוות
עופות אשר שימשה בית־קברות איוורי ל־
כנופיות. שתי גחיות ושרידי גויה שלישית
נמצאו בקברות הסודיים.

★ ★ ★

24 מיליארד לירות

הזו הצד המיפלצתי של עיסקי
בויארדו.
אבל יש לו גם צד חוקי, מהוגן ביותר:

"אבא שלי קבור בהר־הזיתים. באתי לראות
את הקבר שלו."
זה צריך להדאיג כל אורח, וזה צריך
לחייב את הממשלה לערוך חקירה יסודית.
שכן בארץ נמצאו — אם יחד, אם בנפרד:
● שניים מהמיליונרים והמבוגרים
חיים הכספיים של ה"מאפייה",
● הבלדר שהעביר כסף של ה־
"מאפייה" לבנק של טיבור רוזני
באום בשווייץ,
● כספים מהבנק של טיבור רו־
זנבאום, שהושקעו בישראל,
● טיבור רוזנבאום עצמו, ש־
הגיע לעמדת־מפתח במשק הישראלי.

★ ★ ★

השחתת השלטון

קודרה חשובה לאספות, אשר חייבים
לזכור, היא זו: המאפייה בארצות־הברית
לא השתלטה רק על ענפים מסוימים של
המשק הלגיטימי. היא גם לא הסתפקה ב־
ניהול ענפים בלתי־חוקיים הקשורים בהכרח
חות וברמאות, או בהרצת מכונה אדירה של
הימורים, זנות וסמים, הקשורה ברצח ש־
טת.

היא השחיתה את המוסר הפי־
ליטי כמעט בכל מוסדות השלטון
והציבור בארצות־הברית. היא ש־
חדה נציג־ציבור, קנתה ראשי
איגודים מיקצועיים, ומשלמת דמי
לאי־חוק למפקדי משטרות, פולרי־
טיקאים ומושלמים.

היא תרמה לקרנות פוליטיות סודיות, ו־
מימנה מסעי־בחירות של מפלגות, אם לא
הצליחה לקנות עסקנים, החזירה אנשים מ־
שלה אל בין העסקנים.

כל זה — בארצות־הברית.

★ ★ ★

ידידיו המפלגתיים של טיבור

טיבור רוזנבאום אינו רק בעל־מיליוני
ג'ים. הוא אינו מסתובב בארץ רק כי
נשיא הבנק הבינלאומי לאשראי, הוא גם
איש חשוב על הבמה המפלגתית.
רשמית הוא חבר ההנהגה ה־
עולמית של תנועת המזרחי, ה־
שייכת למפד"ל, וחבר הוועד הפועל
על הציוני. אבל הוא גם מיוזר עם
מנהיגי אגודת ישראל, ח"כ שלמה
לורנץ, בעליה־עסקים הממולח. הוא
גם יסד חברה מסחרית, בה שות־
פים אנשי־הכספים של מפא"י,
צכי רכטר ושמואל ארנה. אנשים
אלה תופסים מקום חשוב במה ש־
מתנהל סביב מערכת המימון של
מפא"י בבחירות.

ואילו נציגו הבכיר של רוזנבאום
בארץ הוא עמוס מנור, לשעבר
דמות מרכזית במערכת השלטון,
המקורב לרפ"י.

אבל מכל הידידים הפוליטיקאים, אין לו
קרוב יותר מחבר־הכנסת יצחק רפאל, מנהיג
המפד"ל. כיום עומד רפאל בראש מוסד הרב
קוק בירושלים — ורוזנבאום תרם לא מזמן
מכספו להקמת אולם מפואר במוסד זה, להנ־
צחת זכרם של בני קהילת קליפורניין ב־
הונגריה.

כאשר היה יצחק רפאל סגן שר־הבריאות,
עשה השניים עיסקה מסוג אחר.
סגן־השר הורה למסור לחברה בשם ה־
וויס את הזכות לבצע עיסקה של 350 אלף
דולאר, לייבוא ציוד בשביל משרד־הבריאות.
הסוכנים, שעזימם עשה המשרד עסקים קודם
לכן, התרועעו, התלוננו על העדפת החברה
הזאת. מכיון שהדבר אירע סמוך לפרשת־
שפיגל המפורסמת, זכתה פרשת הלוחים אף
היא לתשומת־לבו של הקהל ושל מבקר־
המדינה.

פרשת שפיגל נקראה על שמו של סגן־
המנהל־הכללי של המשרד, יהודה שפיגל,
גם הוא עסקן המפד"ל. שפיגל, שהיה אחד
ממגיסי הכספים העיקריים של קרנות ה־
מפד"ל, גבה שוחד מקבלנים תמורת חלקם
בהקמת בית־החולים תל גיבורים בחולון.
על לו נשפט והוכנס לכלא. ההסבר שנתן:
הכסף נלקח כתרומה לקרנות הקשורות ב־
מפד"ל ובמנהיגיה.

אחד התורמים החשובים לקר־
נות אלה הוא טיבור רוזנבאום.
חברת, "הלוחים", שזכתה בהערפה
מטעם משרד־הבריאות, שייכת ל־
טיבור רוזנבאום.

לדברי שפיגל, באותה תקופה:
(המשפט בעמוד 27)

ראש המאפייה

הוא ג'ו
(בננות)
בונאנו, שהפך ליושב־ראש מועצת הגנגסט־
רים העליונה לאחר שהשתלט על מחוזות
ריינג'י. "ג'ו תוקע דגלים בכל העולם", קבל
אחד מהם. יש אומרים, גם במיזרח התיכון.

מהעניין שלנו ונידון לתשלום קנס פנימי של
175 אלף לירות.
בונאנו נעלם. הוא הסתתר בחוף המערבי,
תחת השם סאנטונו, עד לשנת 1964. אז עבר
לקאנדה, ושוב חתר תחת ממלכתו של
מאנאדינו, שיצא כימטע מדעתו.

ב־18 בספטמבר 1964 שוב התכנסה המו־
עצה העליונה של המאפייה, בביתו של
גנגסטר בשם תומאס אבולי שבאנגלנד
קליפס, ניו־ג'רסי.

בונאנו נצטוו להופיע. אליו שוגר איש
מהימן ביותר: סאם דיקאבאלקאנטה, ששמו
תפרסם בשורות המאפייה. לאחר שניסה ל־
המציא מכונה לחיתוך בשר שתוכל להפוך
גחית־אדם לכדורי־בשר בגודל של גרנרין.
"תהרגו! תהרגו! מדוע אינכם הורגים את
(המשפט בעמוד 24)